

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/355/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612221903
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7612221903.9

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobkyne: C. T., L.. X. X. XXXX, J. J. XXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpená JUDr. Jánom Burocim, advokátom so sídlom Za Šestnástkou 17, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanej: RAPID life životná poisťovňa, a. s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31690904, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s. r. o., so sídlom Rastislavova 68, 040 01 Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

r o z h o d o l i :

Zrušuje rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach, so sídlom Alžbetina 41 v Košiciach zo dňa 19. 1. 2012 pod sp. zn. 2C 114/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 10. 2012.

Odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu v Košiciach, so sídlom Alžbetina 41 v Košiciach zo dňa 19. 1. 2012 pod sp. zn. 2C 114/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 10. 2012, a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia a to na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Jána Burociho, advokáta so sídlom v Spišskej Novej Vsi, vo výške 576,64 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť štátu na účet tunajšieho okresného súdu súdny poplatok vo výške 331,50 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa podala na tunajší súd dňa 7. 11. 2012 žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice pod sp. zn. 2C 114/2012 z 19. 1. 2012, a žiadala odložiť vykonateľnosť predmetného rozsudku a to až do rozhodnutia vo veci samej, a požadovala náhradu trov konania.

V odôvodnení žaloby uviedla, že predmetným rozsudkom bola zaviazaná k úhrade dlžnej sumy vo výške 61,74 Eur s prísl. a k náhrade trov rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur, resp. aby v lehote 5 dní podala odpor na súde, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal.

V odôvodnení ďalej uviedla, že s napadnutým rozhodcovským rozsudkom v celom rozsahu nesúhlasí, a to predovšetkým z toho dôvodu, že predmetná poisťovňa je spotrebiteľskou zmluvou, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení § 52 ods. 3 a nasl. Občianskeho zákonníka. V právnom poriadku SR je poisťovňa zmluva upravená v Občianskom zákonníku, ktorý možno aplikovať bez ohľadu na to, či je poistenie dojednané so spotrebiteľom alebo podnikateľským subjektom. Pri uzatváraní poisťovňovej zmluvy so žalovaným bola obsiahnutá neprijateľná zmluvná podmienka - rozhodcovská doložka, ktorá je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy. Na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd musí prihliadať aj bez návrhu, nakoľko použitie tejto neprijateľnej podmienky oprávneným predstavuje výkon práv v

rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovská doložka znemožňuje spotrebiteľovi dosiahnutie sporu inak ako v rozhodcovskom konaní, žalobkyňa si ju osobne nevyjedнала a nemala na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu, a je teda v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. V tejto súvislosti poukázala na povinnosť súdu vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu Smernice Rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a citovala niektoré rozsudky Súdneho dvora týkajúce sa predmetnej problematiky.

Žalobkyňa v odôvodnení ďalej uviedla, že z predmetnej poisťnej zmluvy vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádzalo, že jej súčasťou sú (ako predtlačенý formulár) všeobecné poisťné podmienky (ďalej len VPP) pre životné poistenie, a teda aj rozhodcovská doložka obsiahnutá v XV. časti týchto podmienok. Na tomto fakte nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany ako pokračovanie predtlačенého formulára poisťných podmienok aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poisťných podmienkach. Praktickým dôsledkom takéhoto dojednania bolo to, že spotrebiteľovi bola fakticky odoprená možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami a to v neprospech spotrebiteľa.

V závere odôvodnenia žalobkyňa uviedla, že rozhodcovský rozsudok iba formálne prebral argumenty žalujúcej strany a nevysporiadal sa s inštitútmi zameranými na ochranu práv vyplývajúcich pre spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy.

K návrhu žalobkyňa predložila kópiu rozhodcovského rozsudku sp. zn. 2C 114/2012 bez doložky právoplatnosti a kópiu návrhu na začatie konania o zaplatenie 61,74 eur a návrhu na splátkový kalendár, ktorý bol podaný žalovanou na Arbitrážny súd so sídlom v Košiciach.

Žalovaný navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. V písomnom vyjadrení vypracovanom právny zástupcom JUDr. Danielom Blyšťanom zo dňa 11. 4. 2013 uviedol, že predmetný návrh nemá zákonné náležitosti, nakoľko predmetný rozhodcovský rozsudok (ďalej len RR) bol vydaný v súlade so zákonom č. 244/2002 Z. z. v súlade s § 35 a § 40 citovaného zákona, kde sa výslovne a taxatívne stanovujú dôvody, pre ktoré je možné RR zrušiť, resp. domáhať sa jeho zrušenia. Žaloba neodkazuje na tieto vymenované dôvody, a preto je neúplná a absentujú v nej zákonné náležitosti. S poukazom na § 41 ods. 1 citovaného zákona poukázal na prekluzívnu lehotu na podanie žaloby, ktorá musí mať náležité dôvody v tejto lehote uvedené, čo v danom prípade nie je splnené.

Žalovaný sa ďalej nestotožňuje s tvrdením žalobkyne, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne, k čomu uviedol, že táto bola uzavretá v rámci poisťnej zmluvy, ktorej súčasťou sú VPP, ktoré žalobkyňa vlastnoručne podpísala a kde je oddelene pod názvom Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 v predmetnej poisťnej zmluve dojednané, akým spôsobom bude riešený spor medzi zmluvnými stranami. Toto ustanovenie chápali zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. V danom prípade teda išlo medzi účastníkmi o jednoznačné individuálne dojednanie a žalobkyňa podľa vlastnej vôle mohla a nemusela osobitne rozhodcovskú doložku podpísať a pokiaľ by ju nepodpísala, nemalo by to žiaden vplyv na zvyšok VPP, a teda na poisťný vzťah. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na viaceré uznesenia odvolacích súdov, kde v skutkovo obdobnej právnej veci bola posúdená rozhodcovská doložka oprávneného za nepochybne individuálne dojednanú.

Zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobkyňa ako účastníčka poisťnej zmluvy podpísala záznam o potrebách a požiadavkách klienta, čím potvrdila, že jej o jej poisťnom vzťahu boli poskytnuté odborné informácie zo strany finančného agenta. S poukazom na vyššie uvedené má žalovaný zato, že predmetnú rozhodcovskú doložku v prejednávacom prípade nemožno posúdiť ako nedojednanú individuálne a v dôsledku takéhoto dojednania nemôže súd skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neobstojí teda tvrdenie žalobkyne, že medzi účastníkmi nebola individuálne dojednaná rozhodcovská doložka, resp. že táto je neprijateľnou podmienkou, resp. neplatnou podmienkou. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na znenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. 2C 114/2012 zo dňa 19. 1. 2012, v ktorom sa rozhodcovský

súd podrobne zaoberal aj otázkou platnosti rozhodcovskej doložky. Teda riešil aj túto otázku a nijako neporušil právne predpisy na ochranu spotrebiteľa a nepriznal žalovanému neoprávnené nároky.

V ďalšej časti odôvodnenia žalovaný citoval ďalšie rozhodnutia súdov (rozhodnutie NS ČR č. 33Cdo 2675/2007), stanoviská a komentáre, v zmysle záverov ktorých vyvodil, že súd môže rozhodcovský rozsudok preskúmať len z taxatívne zákonom vymedzených dôvodov. V opačnom prípade nie je daná vecná príslušnosť preskúmania rozsudku a rovnako takúto žalobu nemožno považovať za spotrebiteľský spor. Súd teda môže skúmať rozhodcovský rozsudok iba z dôvodov, ktoré boli uvedené vo včas podanej žalobe, t. j. podľa § 40 ods. 1 písm. c/, j/ Zákona o rozhodcovskom konaní.

V závere žalovaný vyslovil nesúhlas s aplikáciou ustanovenia § 4 ods. 2 písm. za/ Zákona o súdnych poplatkoch s odôvodnením, že žalobkyňa nie je v postavení spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv v zmysle osobitných predpisov, a teda v danom prípade sa oslobodenie od súdnych poplatkov na ňu nevzťahuje a pokiaľ žalobkyňa súdny poplatok nezaplatila, súd mal zákonnú povinnosť konanie zastaviť.

V priebehu pojednávania žalobkyňa sa dala zastúpiť právnym zástupcom JUDr. Janom Burocim, ktorý v písomnom doplnení dôkazov k návrhu poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu (NS SR 6Cdo 1/2012) a ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov SR, ktoré v obdobných veciach rozhodli v prospech žalobcov proti žalovanému Rapid life, životná poisťovňa, a. s..

K podpore argumentácie a dôvodom pre zrušenie napadnutého arbitrážneho rozsudku poukázal na závery Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 20. 7. 2010, kde táto konštatuje neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v obdobných prípadoch, čo má za následok jej neplatnosť. Zároveň právny zástupca žalovaného predložil písomný návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci pod sp. zn. II.ÚS 382/2013 o predbežnom prerokovaní sťažnosti Obchodnej spoločnosti Rapid life, životná poisťovňa, a. s. so sídlom v Košiciach zo dňa 10. 7. 2013, ktorá sťažnosť bola prijatá na ďalšie konanie. Uznesením zo dňa 21. 11. 2013 súd tento návrh zamietol ako nedôvodný a predmetné uznesenie nadobudlo spolu s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Co 6/2014, právoplatnosť.

Po vykonanom dokazovaní, v rámci ktorého súd vypočul aj svedkyňu W.. C. D. (finančnú agentku, ktorá v mene žalovaného uzatvárala poisťovňu so žalobkyňou) súd rozsudkom zo dňa 10. 9. 2014 návrhu v celom rozsahu vyhovel a žalovanému určil zároveň povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia a trovy štátu - náhradu súdneho poplatku vo výške 99,50 eur. Rozhodol tak potom, čo právne vyhodnotil jednotlivé ustanovenia poisťovnej zmluvy ako neurčitý právny úkon, ktorý v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka je neplatný a zároveň ako právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom č. 244/2002 Z.z. (pokiaľ sa týka ust. § 8 ods. 1 a § 12 ods. 6) vyhodnotil ho teda aj podľa § 39 Obč. zákonníka ako neplatný úkon, pričom v obidvoch prípadoch konštatoval absolútnu neplatnosť. V nadväznosti na tento záver považoval rozhodcovskú zmluvu (rozhodcovskú doložku) za neplatnú v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/ zák.č. 244/2002 Z.z.. V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa ďalej konštatoval aj existenciu dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. j/ z dôvodu, že z neho nevyplýva, či rozhodca predmet sporu posudzoval aj ako neprijateľnú zmluvnú podmienku či toto ustanovenie Všeobecných poisťovných podmienok bolo individuálne dojednané a mal za to, že zo záznamu o požiadavkách a potrebách klienta k poisťovnej zmluve nevyplýva, že by o predmete rozhodcovského konania žalobca touto formou žalovaného poučoval.

Proti rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Táto žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Svoje odvolanie zakladala na dôvodoch uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a f/ O.s.p.. V dôvodoch odvolania uviedla, že nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa, keďže tieto vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, nemajú oporu v skutkovom stave, rozsudok považuje za prekvapivý a rozhodnutie o trovách konania v rozpore s právnymi predpismi. Má za to, že súd v samotnom konaní porušil zásadu rovnosti účastníkov, keď rozhodol o žalobe v konaní, ktoré podlieha poplatkovej povinnosti bez toho, aby bol zaplatený súdny poplatok. Má za to, že vo výroku rozsudku absentuje uvedenie dôvodu pre ktorý súd zrušil rozhodcovský rozsudok. Táto okolnosť predstavuje nepreskúmateľnosť rozsudku, nakoľko z neho nie je zjavné, ktorý orgán má vo veci ďalej konať, keďže konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku je špecifickým konaním a po prípadnom jeho zrušení má ďalej vo veci samej konať buď rozhodcovský súd alebo všeobecný

súd v závislosti od dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku. Má teda za to, že výrok rozsudku o zrušení rozhodcovského rozsudku musí obsahovať buď vymedzenie konkrétneho zákonného dôvodu na základe ktorého bol rozhodcovský rozsudok zrušený, alebo vymedzenie orgánu, ktorý bude vo veci ďalej konať. V dôvodoch odvolania konštatoval, že došlo k porušeniu procesných práv žalovanej tým, že si súd nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z ust. § 118 ods. 2 O.s.p., keďže v súlade s týmto ustanovením neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia možno považovať za zhodné a ktoré zostali sporné. To malo vplyv na spôsob uplatnenia práva na právnu pomoc žalovanou, čo zapríčinilo, že rozhodnutie súdu bolo nepredvídateľné. Má za to, že súd prvého stupňa porušil aj ustanovenie § 129 ods. 1 O.s.p. keďže žalovanou predložené listinné dôkazy nevykonal spôsobom uvedeným v O.s.p. a to prečítaním listín na pojednávaní a ani neoboznámil ich obsah. Zároveň ani nerozhodol o tom, že tieto dôkazy nevykoná. Žalovaná už vzhľadom na takto uvedenú skutočnosť nemohla vedieť, že súd mieni vec úplne odlišne právne posúdiť a preto ani nepredpokladala, že sa jeho argumentmi a listinnými dôkazmi na podporu jeho tvrdení nebude zaoberať. Za prekvapivý a nesprávny považuje žalovaná aj záver súdu o tom, že osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve, kde účastníci vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému rozsudku, keď uzavrel, že účastníci konania sa nedohodli na osobe rozhodcu, nedohodli sa na spôsobe jeho dodatočného určenia a tiež sa nedohodli na tom, že svoj spor predložia určitému stálemu rozhodcovskému súdu. Preto dojednanie rozhodcovskej doložky vyhodnotil ako neurčitý právny úkon podľa § 37 OZ a zároveň ako úkon v rozpore so zákonom č. 244/2002 Z.z.. Mal za to, že nemohla vytušiť ani inak zistiť, že súd ohľadom tejto otázky zastáva vyššie uvedený názor prezentovaný po prvýkrát až v napadnutom rozhodnutí.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a žalobkyňu priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10. 2. 2016 sp. zn. 1Co 947/2014 bol rozsudok tunajšieho súdu zrušený z dôvodu, že prvostupňový súd základné listinné dôkazy, a to spis Arbitrážneho súdu sp. zn. 2C 114/2012 a poisťnú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi dňa 21. 5. 2008, nevykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami O.s.p..

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27. 4. 2016, ktorého sa žalobkyňa nezúčastnila, svoju neúčast' ospravedlnila. Na pojednávaní bol prítomný jej právny zástupca JUDr. Ján Buroci, ktorý na podanom návrhu v celom rozsahu naďalej trval s poukazom na doteraz vykonané dôkazy týkajúce sa skutkového stavu veci.

Žalovaný bol v konaní naďalej zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniela Blyšťana, s. r. o., ktorý svoju neúčast' písomne ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania, vzhľadom na zmenu právnej úpravy - konkrétne § 243d Exekučného poriadku, v ktorej dôsledku došlo k zániku záväznosti rozhodcovského rozsudku od 1. 1. 2015. V písomnom vyjadrení ďalej uviedol, že nakoľko žalovaný nepodal do 31. 3. 2015 návrh na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý žalobkyňa žiada zrušiť v tomto konaní, v súlade s ustanovením § 243d Exekučného poriadku stratil predmetný rozhodcovský rozsudok od 1. 4. 2015 záväznosť a to de iure aj de facto. Bez záväznosti nemožno hovoriť ani o právoplatnosti ani o vykonateľnosti, nakoľko jedine tieto vlastnosti rozhodnutia ho činia niečím, čo môže byť preskúmané v súdnom konaní. Z uvedeného vyvodil, že neexistuje predmet konania a súd je v tomto prípade povinný žalobu zamietnuť, resp. žalobca by mal zobrať návrh späť, k čomu vyjadril žalovaný súhlas. Zároveň uviedol, že na uvedených skutočnostiach nič nemení ani ustanovenie § 372w O.s.p., nakoľko toto ustanovenie sa týka len zásady perpetuatio fori v tých prípadoch, kde nedošlo ku splneniu predpokladov uvedených v § 243d Exekučného poriadku, nakoľko nie každý rozhodcovský rozsudok stratil k 31. 3. 2015 svoju záväznosť - záväznosť nestratili rozhodcovské rozsudky, ktoré neboli vydané v spotrebiteľských veciach, alebo v ktorých bol podaný návrh na exekúciu. Nakoľko v danom prípade návrh na exekúciu v konaní nebol, rozhodcovský rozsudok bol vydaný v spotrebiteľskej veci a tento stratil záväznosť, a preto žalovaný navrhuje žalobu zamietnuť, alebo v prípade spät'vzatia návrhu konanie zastaviť. V prípade, žeby k takémuto postupu nedošlo, žalovaný trvá na všetkých svojich doterajších prednesoch a návrhoch (s poukazom na ustanovenie § 129 O.s.p., tak ako uviedol v odvolaní) a následne navrhuje žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Právny zástupca žalobkyne po oboznámení sa s písomným vyjadrením žalovaného uviedol, že žalobkyňa na podanom žalobnom návrhu naďalej trvá. Uviedol, že žalovaný nerozoznáva formálnu a materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku. Novela Exekučného poriadku v § 243d ods. 1 zakotvuje zánik materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, avšak tento je formálne stále právoplatný. Preto žalobkyňa naďalej trvá, aby súd vyslovil zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku ako celku. Má zato, že skutkový stav bol dostatočne objasnený už aj pred prvým rozhodnutím prvostupňového súdu. V danom prípade ide zo strany súdu len o formálne odstránenie nedostatkov v zmysle ustanovení § 118 ods. 2 O.s.p. a trval na tom, aby po takomto postupe súd žalobe opakovane vyhovel.

Nakoľko žalovaný sa pojednávania osobne nezúčastnil, súd v zmysle ustanovení § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával za jeho neprítomnosti a po zistení, že ani jeden z účastníkov ďalšie dôkazy nenavrhuje, uznesením dokazovanie vyhlásil za ukončené.

Na pojednávaní postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu, postupoval dôsledne v zmysle ustanovení §§ 122 ods. 1, 123 a 129 ods. 1 a nasl. O.s.p. a v závere vo veci opakovane rozhodol.

Ako už bolo vyššie uvedené, nakoľko ani jeden z účastníkov ďalšie nové dôkazy súdu nepredložil, súd z doteraz vykonaného dokazovania opakovane zistil, že návrh žalobkyne je v celom rozsahu opodstatnený. Nestotožnil sa s právnou argumentáciou žalovaného, že s poukazom na novelizáciu Exekučného poriadku odpadol predmet tohto konania a žalobkyňa by mala zobrať návrh v celom rozsahu späť, alebo súd by mal teda žalobu zamietnuť.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 tento zákon upravuje
a) rozhodovanie majetkových sporov vzniknutých z tuzemských a z medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike,
b) uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí v Slovenskej republike.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 8 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 zmluvné strany sa v rozhodcovskej zmluve môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia.

Ak sa zmluvné strany nedohodli ani na osobe rozhodcu (rozhodcov), ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia,

a) pri rozhodcovskom konaní s tromi rozhodcami každá zmluvná strana ustanoví jedného rozhodcu a taktó ustanovení rozhodcovia následne ustanovia tretieho predsedajúceho rozhodcu; ak zmluvná strana neustanoví rozhodcu do 15 dní od požiadania druhej zmluvnej strany alebo ak dvaja ustanovení rozhodcovia neustanovia tretieho predsedajúceho rozhodcu do 30 dní od ich ustanovenia, rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd,

b) pri rozhodcovskom konaní s viac ako tromi rozhodcami sa postupuje primerane podľa písmena a),

c) pri rozhodcovskom konaní s jedným rozhodcom tohto rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd.

Podľa § 12 ods. 6 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 zmluvné strany sa môžu dohodnúť, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému stálemu rozhodcovskému súdu. V tom prípade platí, že sa podrobujú predpisom stáleho rozhodcovského súdu podľa § 13 a 14, ktoré sú platné v čase začatia rozhodcovského konania pred týmto stálym rozhodcovským súdom, ak sa v rozhodcovskej zmluve nedohodli inak.

Podľa § 17 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Podľa § 33 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 rozhodcovský súd musí rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas rozhodcovského konania; nesmie však prekročiť medze uplatnených návrhov. Nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a plnenie, ktoré je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 13a) najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. 13b) Ak sa dôvod, pre ktorý nemožno prisúdiť plnenie vzťahuje len na časť zmluvy, nemožno prisúdiť plnenie týkajúce sa len tejto časti, pokiaľ z povahy zmluvy alebo jej obsahu alebo z okolností, za ktorých došlo k jej uzavretiu nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Pokiaľ uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy predchádzala nekalá obchodná praktika, 13c) nemožno prisúdiť plnenie v celom rozsahu.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a/, c/, g/, j/ zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31.12. 2014 účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a)

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. účinného do 31. 12. 2014 ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/, c/ pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe, alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z predmetného dôkazného spisu súd zistil, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 8. 10. 2012 a návrh v tomto konaní bol podaný na súde dňa 7. 11. 2012, takže jej nárok bol uplatnený v zákonnej lehote.

Z dokazovania je nesporné, že žalovaný pod predchádzajúcim obchodným menom Prvá česko-slovenská poisťovňa Rapid, a. s. a žalobkyňa uzavreli dňa 21. 5. 2008 poisťovnú zmluvu, ktorej súčasťou sú VPP, prevzatie ktorých žalobkyňa podpísala dňa 21. 5. 2008. Súčasťou VPP je ich osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007 k predmetnej poisťovnej zmluve, na základe ktorého účastníci spoločne a každý zároveň samostatne vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle článku XV týchto VPP a zároveň prehlásili, že toto ustanovenie chápu ako rozhodcovskú doložku.

Rozhodcovská zmluva môže byť uzavretá ako samostatná zmluva (samostatný zmluvný dokument), alebo ako rozhodcovská doložka k zmluve. V danom prípade rozhodcovská zmluva bola medzi účastníkmi konania dojednaná ako rozhodcovská doložka v rámci VPP k poisťovnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX. Súd skúmal, či rozhodcovská doložka napriek podpisu oboch zmluvných strán bola medzi stranami dojednaná jednotlivo.

V článku XV VPP v súlade s Osobitným zmluvným dojednaním č. 01/2007 k predmetnej poisťovnej zmluve sa účastníci dohodli na riešení ich sporov v rozhodcovskom konaní, pričom nešpecifikovali osobu rozhodcu, nedohodli sa ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia v zmysle § 8 ods. 1 citovaného zákona a tiež sa nedohodli na tom, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému stálemu rozhodcovskému súdu.

Podľa Rokovacieho poriadku Arbitrážneho súdu Košice účinného od 10. 3. 2011 - prvej vety preambuly Arbitrážny súd Košice je stálym rozhodcovským súdom.

Súd teda konštatuje, že osobitným zmluvným dojednaním č. 01/2007 k poisťovnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX účastníci spoločne a každý zároveň samostatne vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle čl. XV týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Zároveň v čl. XV Všeobecných poisťovných podmienok sa účastníci konania nedohodli na osobe rozhodcu, nedohodli sa ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia v zmysle § 8 ods. 1 citovaného zákona a tiež sa nedohodli na tom, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému - t. j. konkrétne vymedzenému stálemu rozhodcovskému súdu.

Citované ustanovenie tak hodnotí súd ako neurčitý právny úkon, ktorý je v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka neplatný a zároveň ako právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom č. 244/2002 Z. z. (pokiaľ sa týka ustanovenia § 8 ods. 1 a § 12 ods. 6) - je teda i podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatným úkonom, pričom v oboch prípadoch ide o absolútnu neplatnosť.

Na základe týchto skutočností považoval súd rozhodcovskú zmluvu (rozhodcovskú doložku) za neplatnú v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z..

Žalobkyňa namietala i neplatnosť doložky s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 písm. j/ zákona č. 244/2002 Z. z..

K tomu súd dodáva, že v súlade s dôvodovou správou k zákonu č. 71/2009 Z. z. (t. j. poslednou novelou zákona č. 244/2002 Z. z.) s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora mal rozhodca pri svojej rozhodovacej činnosti zohľadniť i konkrétnu judikatúru, najmä:

- Océano Grupo Editorial SA - C-240/98 - oprávnenie (povinnosť) vnútroštátneho súdu zhodnotiť z úradnej povinnosti nekalosť podmienky v spotrebiteľskej zmluve za účelom dosiahnutia všeobecného efektu súdneho rozhodnutia;
- Elisa Maria Mostaza Claro - C 168/05 - povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v konaní o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia, hoci spotrebiteľ nekalosť rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní nenamietal;
- Cofidis - C 473/00 - povinnosť súdu neaplikovať vnútroštátne procesné pravidlo týkajúce sa možnosti namietat nepríjemnosť zmluvnej podmienky; možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a na príspevanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

I ustanovenie § 33 Zákona o rozhodcovskom konaní obsahuje úpravu, podľa ktorej nemožno rozhodcovským rozsudkom prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a plnenie, ktoré je nemožné. Z tohto pohľadu sa mal rozhodca vo svojom rozhodnutí zaoberať samotným predmetom rozhodcovského konania, a to požiadavkou žalovaného na zaplatenie sumy 61,74 Eur uplatnenej na základe časti XVII ods. 7a (resp. 8) Všeobecných poistných podmienok.

V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 71/2009 Z. z. ak voči spotrebiteľovi boli použité nekalé praktiky, alebo ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nie je možné vôbec uvažovať, aby rozhodca vyberal nejakú časť zmluvy a priznával nejaké čiastočné plnenie. Zároveň ide aj o preventívne ustanovenie, aby sa dodávatelia zdržiavali používania nekalých praktík alebo neprijateľných zmluvných podmienok. Nejaké zužovanie dopadu neprijateľnej zmluvnej podmienky a nekalej praktiky by sa míňalo cieľom, ktorý sleduje návrh zákona. Nijako pritom nie sú dotknuté nároky dodávateľov uplatniť svoj nárok pred sudcom a novela Občianskeho súdneho poriadku poskytuje veľmi efektívne nové mechanizmy poskytnutia spravodlivosti, vrátane prvkov ochrany spotrebiteľa. Ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, bez ďalšieho pôjde o dôvod na podanie žaloby na okresnom súde, ak pri rozhodovaní boli porušené ustanovenia určené na ochranu spotrebiteľa. Už len z dôvodu, že neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sú len demonštratívne vypočítané, nie je možné vypočítať všetky ustanovenia, porušenie ktorých bude dôvodom na podanie žaloby na zrušenia rozhodcovského rozsudku.

Z rozhodcovského rozsudku nevyplýva, či rozhodca predmet sporu posudzoval, či neposudzoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, či toto ustanovenie Všeobecných poistných podmienok bolo individuálne dojednané a súd zároveň poukazuje na to, že z predloženého Záznamu o požiadavkách a potrebách klienta k poistnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX nevyplýva, že by o predmete rozhodcovského konania žalobca touto formou žalovaného vôbec poučoval.

Súd teda skonštatoval i existenciu dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. j/.

Z týchto dôvodov súd návrhu žalobkyne na zrušenie rozhodcovského rozsudku v plnom rozsahu vyhovel.

Podľa § 243d zákona č. 233/95 Z. z. platného a účinného od 1. 1. 2015 exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po

tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa § 372w O.s.p. Spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu, 10b) o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1. januára 2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa doterajších predpisov.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie § 372w O.s.p. súd vo veci, ako už bolo vyššie uvedené, rozhodol tak, že zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok. Nestotožňuje sa s názorom žalovaného, že v danom prípade odpadol predmet posudzovanej veci a rozhodnutie o návrhu žalobkyne stráca akýkoľvek zmysel. Súd má zato, že nakoľko v čase podania žaloby, ako z konečného dokazovania vyplynulo, bol nárok žalobcu dôvodný, a preto aj bol dôvod na vyrieknutie odkladu vykonateľnosti predmetného rozsudku. Aj keď preukázateľne žalovaný nepodal do 3 mesiacov od účinnosti novely Exekučného poriadku (teda do 31. 3. 2015) návrh na začatie exekučného konania, súd má zato a stotožňuje sa s argumentáciou právneho zástupcu žalobcu, že novela Exekučného poriadku zakotvuje zánik materiálnej právoplatnosti, avšak nie formálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Súd má teda zato, že naďalej je preukázaná dôvodnosť zrušenia rozhodcovského rozsudku a odkladu jeho vykonateľnosti, nakoľko odpadne tak možnosť žalobcu (prípadne iného subjektu) podať opakovane návrh na rozhodcovský súd v danej veci. Tým, že súd zrušil rozhodcovský rozsudok, konkrétne z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky, a tým, že takéto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť, žalobca sa tak dostane do definitívnej právnej istoty, že v budúcnosti takýto rozsudok nebude exekučným titulom.

Z toho istého dôvodu súd vyhovel aj ďalšiemu návrhu žalobcu a vyslovil odklad vykonateľnosti uvedeného rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 149 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu trov právneho zastúpenia na účet JUDr. Jána Burociho, v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, a to vo výške 576,64 eur (Tieto trovy pozostávajú z 5 úkonov po 60,08 eur (prevzatie, príprava zastupovania, účasť na pojednávaniach dňa 15. 5. 2013, 1. 7. 2013, 30. 10. 2013, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23. 12. 2013), 1 x 15,02 eur - účasť na pojednávaní dňa 10. 6. 2013 (odročené), 2x 61,85 eur (účasť na pojednávaní dňa 10. 9. 2014, vyjadrenie k odvolaniu z 20. 11. 2014) a 1x 66,- eur (účasť na pojednávaní dňa 27. 4. 2016), t. j. spolu 505,12 eur, plus režijný paušál 6x 7,81 eur, 2x 8,04 eur a 1x 8,58 eur, t. j. spolu režijný paušál 71,52 eur. Spolu odmena a náhrady hotových výdavkov vo výške 576,64 eur (bez DPH).

Súd nepriznal právnomu zástupcovi žalobkyne ním účelovo vyúčtovanú odmenu za tri úkony, a to vyjadrenie vo veci z 9. 5. 2013 (toto neobsahovalo žiadne nové údaje v porovnaní s vyjadreniami na pojednávaniach), písomné vyjadrenie z 25. 6. 2013 (ktoré bolo totožné s prejavom na pojednávaní dňa 1. 7. 2013), ďalej odmenu za vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania zo dňa 30. 10. 2013 (nakoľko v tento deň sa konalo pojednávanie, za ktorú si odmenu právny zástupca vyúčtoval).

Nakoľko žalobkyňa bola v tomto konaní podľa § 4 ods. 2 písm. za/ Zákona č. 71/92 Zb. ako spotrebiteľka oslobodená od platenia súdnych poplatkov, a v konaní bola úspešná, súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 331,50 eur, a to podľa položky č. 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov s použitím § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.